

Obyvatelé Domova pod hradem Žampachem počtvrté v holandském Woerdenu

Partnerství Žamberk – Woerden, gymnázium, tenisový oddíl...to zná v našem městě většina lidí. Woerdenský Rotary club ovšem také od r. 2002 organizuje projekty pro uživatele Domova pod hradem Žampachem. Každé dva roky jsme dostali pozvání na nádherný týden, vždy pro šest klientů s doprovodem. Dohromady již 24 našich „kluků a děvčat“ se vracelo vždy s nezapomenutelnými zážitky na nádhernou zemi a s pocitem hlubokého přátelství k otevřeným a milým holandským lidem. Pocity z letošního zájezdu se rozhodl napsat sám pan Jiří Jílek z našeho domova, který si tento týden opravdu užil...

Markéta Novotná

„... nevím, jak přesně začít, asi tím, že od mládí strašně rád píšu...

Zhruba v půli července 1999 jsem svou hloupostí v Praze v Dejvicích přišel o spodní část mé pravé nohy, nyní třetím rokem žiju na Žampachu v Domově pod hradem. Hned jsem slyšel o zájezdech na různá místa, kam se ze Žampachu jezdí, a v duchu jsem si přál jet právě do Holandska, o kterém jsem už slyšel. Jelo nás šest kluků, pan ředitel a Markéta a Petra. Chtěl bych se s každým podělit o krásné zážitky tohoto krásného výletu.

Vyjížděli jsme ze Žampachu v noci a dojeli pozdě odpoledne do Holandska, do domu pana Berenda z Rotary, který tento náš týden zorganizoval. Tady i naše skupina bydlela, další kluci s panem ředitelem bydleli v jiné rodině. Ještě před večeří byly tři druhy koláčů.

A co přinesly další dny? Každé ráno jsme bohatě posnídali, já jsem si rád dával spousty sýrů. V neděli ráno jsme šli s Berendem na procházku jeho loukou s vodními kanály, kde se páslo stádo krav a ovcí. V Holandsku je krásné, že nemají ploty a všechno je oddělené vodními kanály, což jsou takové typické holandské potoky. Pak jsme pluli loděmi, mohli jsme si každý zařídit, po jezeře a skrz kanály s vysokým rákosím. Tento den nás ještě čekala velká párty s grilováním. V pondělí jsme dojeli do Haagu a prohlídli Madurodam, výstavu na ploše několika fotbalových hřišť, kde jsou zmenšeniny památek Holandska. Další hodiny jsme trávili u moře, pouštěli jsme draky, sbírali mušle a napil jsem se dvakrát slané vody z moře. Také jsem si sundal protězu, druhou nohu, a sám jsem se zahrabal do jemného písku a bylo to příjemné. Vyryl jsem své jméno hůlkou do písku na pláži. Večeříli jsme na farmě, kde měli tři dcerky, které nám poslední večer přinesly dárečky, holandské dřeváčky. Pak jsme byli v hospodě na pivo, kam přišli i ostatní lidi z Rotary. Další den jsme byli v sýrárně, kde zrálo moc sýrů, na farmě, kde pracují lidé s postižením, na obědě v restauraci Rotary klubu s promítáním a povídáním Markéty o Domově pod hradem.

Ráno ve středu Archeon, historické muzeum v přírodě, kde jsem ve středověku i já s protézou jel vestoje na loďce. Středeční večere byla parádní a moc dobrá u paní rehabilitační z Rotary. Petra tam hrála na harmoniku a my zpívali písničky Čechomorů. Čtvrtek ráno začal v ZOO, moc mě bolela noha a našť stí všude v Holandsku mají připravené invalidní vozíky, kterých jsem využil asi třikrát. Zbytek dne jsme byli v Utrechtu. Protože mě bolela noha, zůstal jsem sám v hospůdce u vodního kanálu s panem Frankem z Rotary, bylo to poprvé, co jsem byl sám s cizincem tak dlouhou dobu. Povíдали jsme si trochu anglicky a pili spolu pivo, pak jsme byli všichni v nejstarší utrechtské palačinkové hospodě na palačinkách se špekem. Pátek byl dost veliký zážitek, protože jsem byl poprvé bez nohy v bazéně, měli tam připravené invalidní vozíky, já jsem na něm po šikmé ploše vjel přímo do bazénu. Když pustili mořské vlny, držel jsem se u břehu, a to bylo příjemné. Nejslavnostnější byla poslední, páteční večere v Berendově domě se závěrečnou oslavou. Pozváni byli i všichni Rotariáni. Pan prezident Rotary, který je i kouzelník, předvedl různé kousky, například s kartami a se šátky. Povíдали jsme si s Holanďany, zazpívali jsme několik českých písní, dostali jsme dárky a dva velké sýry, které sníme na Vánoce s ostatními ze Žampachu. Z Ládi Krupy se stala ústřední postava, vždycky s ním byla sranda, měl anglicko-německo-holandský projev „dankesén celýmu Holandsku“. V každém případě se mi v Holandsku moc líbilo i proto, že jsem se poprvé dostal do západního státu. Že bylo Holandsko tak krásné, jak jsem si představoval, a všichni tam rozhodně byli moc milí. A také proto, že tam jsou všichni připraveni na pomáhání i lidem s postižením.

Jiří, v Holandsku George, Jílek z Žampachu